

[Finansministeren.]

tid; man maa forson sig med, at der er Folk, hvis Pensionering bliver ringere efter denne Lov. Det har været Grundlaget for hele Arbejdet paa at finde en anden Ordning: at nogle maatte opgive de Fordele, de havde, for at Fordelene kunde blive fordelt mellem samtlige Arbejdere, Funktionærer og Haandværkere derude paa en mere ligelig Maade, end det hidtil har været Tilfældet.

Ellinger: Det er en gammel Regel, at naar en Statstjenestemand ifølge en ny Lov faar en mindre Løn, end han havde i Forvejen, faar han Forskellen mellem de to Beløb som personligt Tillæg. Det forekommer mig, at den Nedgang i Pensionen, jeg nævnte før, er ganske urimelig, og jeg kan ikke tro, at Finansministeren i Længden vil kunne forsvare dette Standpunkt. Hvis en Mand, da det foreliggende Lovforslag blev forelagt, fordi han var klar over, at det ramte ham paa den Maade, jeg har omtalt, havde taget sin Afsked, havde han faaet den gode Pension, som han var berettiget til. Nu har han undladt dette, og saa skal Loven ramme ham paa en saa ubillig Maade! Jeg finder det ubilligt, og jeg kan ikke tro andet end, at man her i det høje Ting vil finde det ganske ubilligt.

Den højtærede Minister søgte at forsvare Lovforslagets Indhold med, at de paagældende en Gang ved en rent tilfældig Ordning her paa Rigsdagen har opnaaet en Pension — en tilfældig Ordning her paa Rigsdagen; det tror jeg ikke eksisterer. De har faaet Pensionsret efter et af Ministeriet i sin Tid stillet Forslag, som var klart affattet, og som Ministeren ikke tilfældigvis er kommet til Rigsdagen med, og Rigsdagen er heller ikke rent tilfældigt kommet til at vedtage et saadant Forslag. Nej, der er ingen Tilfældighed her. Men det vilde være et sørgeligt Tilfælde for disse Mennesker, om deres Pension gik ned nu, fordi de er blevet i deres Stilling, altsaa, som jeg sagde, en 3 Maaneders længere; at Følgen deraf skulde blive en saa betydelig Formindskelse af Pensionen som den, der her er foreslaaet, det tror jeg, vi alle maa anse for at være ubilligt.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tror, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vilde forbavses, hvis det ærede Medlem havde Tid til at sætte sig ind i det Virvar af Regler, som hidtil har været gældende med Hensyn til Pensioneringen af forskellige Slags Tjenestemænd under

Orlogsværftet og Søværnet. Det var efterhaanden blevet et Virvar; som medførte, at nogle havde en overordentlig fordelagtig Stilling, der kunde give dem en Pension, som det overhovedet var umuligt at opnaa noget andet Sted i Danmark — under Staten i hvert Fald —, medens andre havde slette Forhold. At det foreliggende Lovforslag er tænkt som en Udligning af disse Forhold, har aldrig været skjult for dem, som har beskæftiget sig dermed.

Nu vil det ærede Medlem mene, at man ikke kan ændre Pensionsreglerne for Folk, som er i en Tjenestestilling. Det maa jeg protestere imod, det kan man ikke hævde. Saa vilde f. Eks. hele den Tjenestemandsoverordning, vi vedtog sidste Foraar, have været et Brud paa dette Princip, den Ordning, hvorved man f. Eks. har fastslaaet, at Pensionsbidraget for alle Statens Tjenestemænd skal sættes op fra 3 til 5 pCt. Det er en klar Forringelse af deres Pensionsstilling; men det havde Rigsdagen ingen Betænkelighed ved som et Led i hele Reformen. Man kan ikke gøre gældende, at Tjenestemændenes Stilling med Hensyn til Løn og Pensionsregler er af en saadan Art, at Lovgivningsmagten ikke kan ændre den; naar derimod en Mand har faaet Pension, kan man ikke ændre den ved senere Lov; saa betragtes det som en privat og civilretlig Rettighed, som man ikke kan ændre. Derimod kan man ikke hævde, at Lovgivningsmagten umuligt kan ændre en Pensionsret for Tjenestemænd, som endnu er i Tjenesten.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at hvis de omtalte Tjenestemænd havde villet gaa af, inden dette Lovforslag blev forelagt, kunde de have faaet højere Pension, tager det ærede Medlem ogsaa fejl. Man kan ikke selv bestemme, hvornaar man vil gaa af med Pension; der skal visse objektive Kriterier til, og ingen kan siges at have mistet noget, fordi der kommer en Lov, som ændrer Pensionsreglerne. Det er klart, at ingen Tjenestemand vilde kunne sige: hvis Pensionsordningen ændres, vil jeg gaa af med Pension. Der skal foreligge objektive Kendsgerninger, inden Retten til Pension bliver aktuel. En saadan Betragtning synes jeg derfor ikke er holdbar.

Om disse Lærere er blevet behandlet paa en særlig haard Maade eller ej, tør jeg ikke udtale mig om; det er muligt, at det er nogle af dem, som maa opgive mest, og jeg er villig til at undersøge det og skaffe Oplysning derom. Men det er et Led i det Princip, som ligger til Grund for hele Lovforslaget, og jeg tror, man maa holde paa,